

Κυριακή 20 Ὀκτωβρίου. **Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος
Ἀρτεμίου.** Ἦχος πλ.δ' - Ἑωθινὸν ς'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *ύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ Ἐσπερινὸν ὕμνον... ύριε, ύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· Πῶς μὴ σὲ μακαρίσωμεν Θεοτόκε!...Τὸ Φῶς ἰλαρόν...τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ... εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· Χαῖρε Θεοτόκε πάνσεμνε...Χαῖρε Θεομῆτορ ἄχραντε...Χαῖρε Θεοτόκε Μήτηρ Χριστοῦ...Δόξα...Καὶ νῦν... τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· Ὁν οὐρανὸς οὐκ ἐχώρησε...Τὸ· Νῦν Ἀπολύεις...Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατῆλθες...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς... Ἀπόλυσις.*

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Θεῖα προνοία γεγονῶς εἰς ὑπαρξιν...*(ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· *Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῆ Ὑπερμάχῳ...οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.*

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ...ὄλον.* Εἰς δὲ τὸ· *ύριε ἐκέκραξα...ἰστῶμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ' Ἐσπερινὸν ὕμνον... ύριε, ύριε, μὴ ἀπορρίψης ἡμᾶς...Χαῖρε Σιών ἁγία...ἀνατολικά στιχηρὰ*

δ'· Ὁ ἐκ Θεοῦ Πατὴρ Λόγος... Τὴν ἐκ νεκρῶν σου Ἀνάστασιν... Δόξα σοι Χριστὲ Σωτήρ... Σὲ δοξάζομεν ὕριε... τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου προσόμοια γ'· Οὐρανίαις ἐλλάμψεσι... Ἐπιπνοία τοῦ Πνεύματος... Πολυτρόποις κολλάσεσι... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου· Τὸν νοερὸν φωστῆρα τῆς πίστεως... Καὶ νῦν... τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ ἀσιλεὺς τῶν οὐρανῶν... Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν... τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ ὕριος ἐβασίλευσεν... μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Ἀνῆλθες ἐπὶ Σταυροῦ... εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Χριστὸν δοξολογήσωμεν... Ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις...⁷ Δεσπότη τῶν ἀπάντων... Δόξα... τὸ ἰδιόμελον τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου· Σήμερον ἡ οἰκουμένη πᾶσα... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε... Τό· Νῦν ἀπολύεις... καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὕψους κατήλθες... ἄπαξ. Εὐθύς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε... Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρυπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἐσπερινὸν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τῷ τρισηλίῳ ἀσιλεῖ καὶ πρύτανι... Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς ὕριος... τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ ὕψους κατήλθες... Δόξα· τὸ αὐτὸ... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ δι' ἡμᾶς γεννηθεὶς... Εὐθύς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· ὕριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν... Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν ὕριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς·

μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν...Δόξα· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ τάφου ὡς ἀληθῶς...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Τὴν οὐράνιον πύλην καὶ κιβωτόν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· ὕριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν ὕριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἄνθρωποι τὸ μνήμά σου...Δόξα· Τὰ μύρα τῆς ταφῆς... Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ἐπὶ σοὶ χαίρει εὐχαριτωμένη...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· ὕριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ *Εὐλογητάρια*. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου*...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπασα ἡ τάξις τοῦ ἑωθινοῦ ς' *Εὐαγγελίου*. Εἶτα τὸ· *Ἀνάστασιν Χριστοῦ*...Ὁ ν' ψαλμός. Δόξα· *Ταῖς τῶν Ἀποστόλων*... Καὶ νῦν· *Ταῖς τῆς Θεοτόκου*...Εἰς τὸν στίχον τὸ· *Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς*...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια καὶ τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ᾠδῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ· Δόξα...καὶ τὸ· *αὶ νῦν*...Καταβασίαι· *Ἀνοίξω τὸ στόμα μου*...Ἀπὸ γ' ᾠδῆς κάθισμα τοῦ ἁγίου Ἀρτεμίου· *Τὸν στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ τὸν ἀήττητον*...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὁ ἐπὶ θρόνου Χερουβὶμ καθεζόμενος...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· *Ἐξαναστὰς τοῦ μνήματος*...καὶ ὁ οἶκος· *Τὰ τοῦ Ἰδοῦ σκυλεύσας βασιλεία*... *Συναξάριον*. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν...ἐκ γ' καὶ τὸ· Ὑψοῦτε ὕριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἐξαποστειλάριον, τὸ ς' ἀναστάσιμον· *Δεικνύων ὅτι ἄνθρωπος*...καὶ τὸ θεοτοκίον· Ὁ Ποιητῆς τῆς κτίσεως...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστώμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· ὕριε, εἰ καὶ

κριτηρίῳ παρέστης... ὕριε, εἰ καὶ ὡς νεκρὸν ἐν μνημείῳ... ὕριε, ὄπλον
κατὰ τοῦ διαβόλου...Ὁ Ἄγγελός σου ὕριε...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'·
Ἐπαθες διὰ σταυροῦ...Προσκυνῶ καὶ δοξάζω...Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα...
Πορευθέντος σου, ἐν πύλαις Ἄδου ὕριε...Δόξα...τὸ ς' ἑωθινὸν ἰδιόμελον·
Ἡ ὄντως εἰρήνη σὺ Χριστέ...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία με-
γάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...
Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἐξ
ὑψους κατήλθες...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ
ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ἡ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ·
Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν
Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἐξ ὑψους κατήλθες...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ...
Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Αἱ Μυροφόροι τοῦ Ζωοδότου...Καὶ νῦν...τὸ
ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Προστασία τῶν Χριστιανῶν...Τρισάγιον.
Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον
τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· Ὑμεῖς ἔστε ναὸς τοῦ Θεοῦ ζῶντος...
(Κορ. Β'. Κεφ. Ις' 16-18, ζ' 1), ὁ ζῆτει τῇ ις' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ
Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Εὐαγγέλιον· Ἄνθρωπός τις ἦν πλούσιος...
(Λουκ. Κεφ. Ις' 19-31), ὁ ζῆτει τῇ ε' Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγε-
λίων. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν
ὕριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα υρίου...ἐκ γ'.
Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν ὕριον...Ἐψώσω σὲ ὁ Θεός
μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.